

D U N A K E S Z I J É Z U S S Z Í V E T E M P L O M

ÖRÖMHÍR LEVÉL

2014 Augusztus

Dunakeszi Gyártelep Plébánia

IX. Évfolyam 8. szám
2014.08.02.

A hónap liturgikus eseményei:

1. péntek: LIGUORI SZENT ALFONZ
4. hétfő: VIANNEY SZENT JÁNOS
6. szerda: URUNK SZÍNEVÁLTOZÁSA
8. péntek: SZENT DOMONKOS
9. szombat: KERESZTRŐL ELNEVEZETT SZENT TERÉZ BENEDIKTA
11. hétfő: SZENT KLÁRA
13. szerda: BOLDOG XI.INCE PÁPA
14. csütörtök: SZENT MAXIMILIÁN MÁRIA KOLBE
15. péntek: SZŰZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE(NAGYBOLDOGASSZONY)
19. kedd: SZENT BERNÁT
20. szerda: SZENT ISTVÁN KIRÁLY
21. csütörtök: SZENT X.PIUSZ PÁPA
22. péntek: SZŰZ MÁRIA KIRÁLYNŐ
27. szerda: SZENT MÓNIKA
28. csütörtök: SZENT ÁGOSTON
29. péntek: KERESZTELŐ SZENT JÁNOS VÉRTANÚSÁGA

Az augusztusi tartalomból:

Az életszentség útján - Fenyvessy Lajos bácsira emlékezünk (2. oldal)

Könyv és film ajánló rovatunk: Monin abbé - Szól az Ars-i Szent (3. oldal)

Gyereksarok - Aki titeket befogad, engem fogad be... (6. oldal)

Egyházmegyei és hazai lelekigyakorlatos programajánló (7. oldal)

Állandó egyházközségi hirdetmények (7. oldal)

Közösségi hírek és események (8. oldal)

Az életszentség útján - Gondolatok Fenyvessy Lajosról

Plébániánk Július 11-én vesztette el egyik oszlopos állandó munkatársát Lajos bácsi személyében, akit Július 26-án kísértünk utolsó útjára 70. életében. Sokunknak fog Ő hiányozni, szelídségével, szolgálatkész lelkületével. Tőle búcsúzva emlékezünk most röviden két vele kapcsolatos személyes élményen keresztül.

Aki vidám szívvel szolgálja Istent, bizonyíthatóan tesztet, hogy Krisztus tanítványa.

Lajos bácsi szolgálatkész emlékét sokáig szeretném megőrizni a szívemben. Az első hosszabb beszélgetésünk jut eszembe most. Dunakesziről induló vonaton utaztunk Budapestre, talán két évvel ezelőtt, Egymás mellé ültünk. Ő éppen a Mária Rádióba sietett a napközbeni rózsafüzér imádság felmondására, amelyet rádió a Gogol u.-ból közvetített aznap. A 25 perces vonatút ideje alatt, Lajos bácsi gyakorlatilag elmesélte az egész életét, beszélt a szolgálatáról gyerekkori megpróbáltatásai-

ról és arról a be nem teljesült vágyáról, hogy pap lehessen. A jellegzetes gyors és izgatottsággal átszótt beszéde ellenére áradt belőle az Istenért való lelkesedés. Bevallom, hogy Ő azok közé az emberek közé tartozik, aki nagy hatással volt/van rám. Különösen az Ő mindennapos helytállása hatott inspirálólag, és készített arra, hogy a plébánia életében aktívabban vegyek részt. Ha életében nem is lehetett felszentelt pap - nem lepne meg, ha odaát, papi palástban látnám őt viszont.

(Somogyi Levente)

Ha Lajos bácsira gondolok- mindig csak a segíteni akarás jut eszembe róla...Egyszer kérdeztem tőle, hogy esetleg tudna-e venni nekünk egy kisebb méretű Bibliát. Másnap késő este, szakadó esőben csengetnek nálunk. Lajos bácsi már hozta is a Bibliát... Ha találkoztunk az utcán, mindig volt egy kedves érdeklődő szava hozzánk. A lányimnak hittan órán mindig adott valami apró ajándékot. Most már az "Úr vállán" piheni" ki magát...

(Kovácsné Greguss Ildikó)

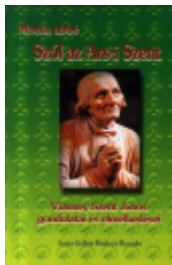
Imádság Jó Halálért

(részlet Sík Sándor verséből)

Jóságos Úr, ki minket úgy szeretsz,
Hogy képünkben megélted a halált,
Ki testedben tudod az emberi
Végsőség minden szorongásait,
Ó, Ember Fia, emberidegekkel
Hússal és vérrel lélegző Barát,
Te jól tudod, hogy ama legutolsó,
Emberi percek a halálos ágyon,
Neked is legutolsó lehetőség,
Kiöntened még lüktető szívünkre,
szereteted megváltó tengerét.
Uram, kérnem csak ez maradt:
Engedj jó halált, keresztény halált,
Hogy el ne menjek gyónatlan, kenetlen,
Útravalótlan, mint ki nem tiéd.
Lesz ami lesz és jöjjön ami jön,
Csak oldó szavad legyen az utolsó

Hang, amit elnyel záruló fülem.
Csak a te Arcod, – Arcod a kereszten, -
Legyen utolsó látása szememnek.
Csak annyit tudjon eldadogni még
Cserepes ajkam, pattanó agyam
Csak ezt formázza még: én Jézusom!
Ó boldog halál, keresztény halál!
Kérhet-e jobbat a fáradt zarándok,
Mikor az ösvény egyre-egyre szűkül,
Fogy a levegő s megsejlik előtte
Szorongó ködben a Szűk Kapu torka!
Ezért könnyörgök, erre adj kegyelmet,
Verejtékező getszemáni Jézus,
Erre könnyörögj Fiadnál kegyelmet
Jóhalál Anyja, kármelhegyi Szent Szűz,
Haldoklók csendes pártfogója József
És minden szentek, minden angyalok.
Elhallgatok, Uram. Elég nekem,
Amit te mondtál, mást nem kérek én:
„Aki bennem hisz, az nem lát halált.”

Könyv és film ajánló rovatunk: Monin abbé - Szól az Ars-i Szent

Augusztus hónap szentjei között emlékezünk meg Vienney Szent Jánosról. E 19. századi szentéletű plébánosról szól Monin abbé könyve, melyből kedvcsinálóként szeretnénk idézni egy rövid részt, méghozzá

Szent János a keresztény szenvedésről írt elmélkedéséből:

"Kell szenvednünk, ha akarjuk, ha nem. Vannak, akik úgy szenvednek, mint a jobb lator, mások meg, mint a bal. Mind a kettőnek egyforma szenvedése volt. De csak az egyik tudta érdemszerzővé tenni, úgy, hogy az engesztelés szellemében viselte. A keresztre feszített Jézus felé fordulva ezt a szép ígéretet kapta: „Még ma velem leszel a paradicsomban.” (Lk 23,43) A másik éppen ellenkezően, üvöltözött, átkot és káromlást szórt, és a legszörnyűbb kétségbeesésben adta ki lelkét.

Két módja van a szenvedésnek: szenvedni szeretettel, és szenvedni szeretet nélkül. A szentek mindent örömmel, szerelemmel, állhatatosan szenvedtek el, mert szerettek. Mi haraggal, bosszúsan, nehezen szenvedünk, mert nem szeretünk. Ha szeretnénk Istent, szeretnénk a keresztet is; vágnánk utánuk és kedvünket lelnénk bennük. Boldogság töltene el, hogy szenvedhetünk az Iránta való szeretetből, aki oly szívesen szenvedett értünk. Mi panaszkodni valónk van? A szegény hitetlenek, akiknek nincs meg az a boldogságuk, hogy ismernék az Istent és az ő végtelen kedvességét, ugyanazt szenvedik, amit mi, de nincs meg ugyanaz a vigasztalásuk. Azt mondjátok, hogy nehéz? Nem! Könnyű, vigasztaló, édes, csupa boldogság! Csak szeressünk a szenvedésben és szenvedjünk a szeretetben. Gyermekeim, a kereszt útján csak az első lépés nehéz. A félelem a kereszttől, ez a mi legnagyobb keresztünk.... Az embernek nincs bátorsága

hordozni a keresztet; ez nagy hiba, mert akármit is tegyünk, a kereszt fogva tart minket, nem tudunk előle menekülni.

Ugyan mi veszítenivalónk van? Miért nem lehet szeretni a keresztet, és fölhasználni az égbejutásra? Ám az emberek legnagyobb része éppen az ellenkezőt teszi: hátat fordít a keresztnek, és megfutamodik előle. Minél inkább menekülnek, a kereszt annál inkább üldözi, sújtja őket, és egész terhével rájuk nehezedik... Ha okosak akartok lenni, menjetek elébe, mint Szent András, aki amikor látta, hogy már fölállították számára a keresztet, így szólt: „Üdvözöllek, ó jószágos kereszt, ó csodálatos kereszt, ó várva várt kereszt!... Zárj engem karjaidba, végy ki engem az emberek közül, és adj át Mesteremnek, aki általad váltott meg engem!”

Jól jegyezzétek meg, gyermekeim: aki elébemegy a keresztnek, az előle megy. Lehet, hogy összetalálkozik vele, de akkor is megelégedett, mert szereti a keresztet, és bátran viseli. Egyesül Krisztus Urunkkal, megtisztul, föl szabadul a világtól, eltávolít szívéből minden akadályt, és a kereszt átsegíti őt az életen, mint híd a víz fölött.

Nézzétek a szenteket! mikor mások nem üldözték őket, önmagukat üldözték... Egy jó szerzetes panaszkodott Krisztus Urunknak, hogy üldözik őt az emberek: - Uram, hát mit tettem én - mondotta -, hogy így bánnak velem? Krisztus Urunk azt felelte: - És én mit tettem, amikor a Kálváriára vitték...? Ekkor a szerzetesnek megnyílt a szeme, bocsánatot kért, és nem mert többé panaszkodni.

A világ fiai szomorúak, ha van keresztjük, a jó keresztények meg szomorúak, ha nincs. A keresztény úgy él a keresztet között, mint hal a vízben. Nézzétek Szent Katalint, két koronája is van: egyik szüzességéért, másik a vértanúságáért. Milyen boldog most ez a kedves kis szent, hogy inkább szenvedett, mintsem hogy beleegyezzék a bűnbe!

Volt egy szerzetes, aki annyira szerette a szenvedést, hogy vezeklőövet kötött a testére. Ez az öv fölsebezte a bőrt, lassankint belemélyedt a húsbba és kellemetlen szagot árasztott. A többi szerzetes kérte az előljárót, hogy távolítsa el a közösségből. Elégedetten és vidáman ment el, és egy sziklabarlangban húzódott meg. De az előljáró még azon az éjszakán hangot hallott, amely így szólt: „Elveszítetted a ház legnagyobb kincsét.” Mindjárt hozzáláttak megkeresni a szentet; látni akarták, honnan ered a rossz szag. Az előljáró eltávolította a vezeklőövet, amely egészen bevágódott a testébe, és a szerzetes azután meggyógyult.

Milyen vigasztalást tapasztalnak a szenvedésben, akik egészen az Istenhez tartoznak! Olyan ez, mint amikor az ecetbe sok olajat öntünk: az ecet mindig ecet marad, de az olaj elveszi maró savanyúságát, s nem érezzük azt többé.

Nem messze innen, a szomszéd plébánián volt egy kisfiú, aki sebektől borítva feküdt az ágyában. Nagyon beteg volt, és szánsalmasan nézett ki. Azt mondtam neki: - Szegény kicsikém, te nagyon szenvedsz? Így felelt: - Nem, plébános úr, ma nem érzem tegnap bajomat, holnap pedig már nem fogom érezni a mait.

- De ugye, nagyon szeretnél meggyógyulni?
- Nem; betegségem előtt rossz voltam, és még újra rossz lehetnék. Jó nekem úgy, amint vagyok...

Ez a fiú előbb ecet volt, de az olaj kedvessé tette, Mi nem értjük ezt, mert nagyon földiesek vagyunk. Megszégyenítenek bennünket a gyermekek, akikben a Szent-lélek lakik. Ha a jó Isten nekünk keresztet küld, visszautasítjuk, panaszkodunk, zsörtölődünk. Annyira ellensége vagyunk mindennek, ami nincs kedvünkre, hogy szeretnénk, ha mindig gyapjas takaróban melengetnének. Pedig inkább tüske-takaróba kellene burkolóznunk. Nézzétek a szenteket, akik már előttünk beérkeztek!

A jó Isten nem kívánja tőlünk a test vértanúságát, csupán a szívét és az akaratát.

Krisztus Urunk példakép nekünk: vagyunk

föl keresztünket, és kövessük őt. Tegyük úgy, mint Napóleon katonái: egy hídon kellett átmenniük, amelyen kartács sópört végig. Senki sem mert. Napóleon megragadta a zászlót, ment előre, és mindenki követte. Tegyük ugyanígy! Kövessük Krisztus Urunkat, aki legelől megy.

Egy katona beszélt el nekem, hogy az egyik csatában félóra hosszat holttestek fölött járt. Szinte nem volt hová lépni, véráztatta volt az egész föld. Így kell járnunk az élet útján is, keresztteken és fájdalmonkon át, hogy eljussunk a hazánkba. A kereszt az ég létrája. Milyen vigasztaló szenvedni, ha rajtunk pihen az Isten szeme, milyen öröm, ha este elmondhatjuk: »Jól van, ma két vagy három órán át hasonló voltam Jézus Krisztushoz: vele együtt szenvedtem az ostorozást, a töviskoronázást, a keresztre feszítést...» Ó, milyen érték ez a halálra! ... Milyen jó meghalni, amikor az ember keresztre feszítve élt! Úgy kellene futnunk a kereszt után, mint fősvény fut az arany után... Az ítélet napján egyedül a kereszt fog megnyugtatni bennünket. Ha beköszönt az a nap, milyen boldogok leszünk boldogtalanságaink miatt, milyen büszkék leszünk megaláztatásainkra, és milyen gazdagok leszünk áldozatainkból!

Ha valaki megszólítana titeket: „Nagyon szeretnék meggazdagodni, mit csináljak?” - azt felelnétek: „Dolgozz.” Az égbejutáshoz meg szenvedni kell. Krisztus Urunk Cirenei Simon által mutatja az utat, barátait meghívja keresztthorodásra.

A jó Isten azt akarja, hogy sohase tévesszük szem elől a keresztet. Ezért is tesszük ki mindenütt: az utak mentén, magaslatokon, köztereken. Láttára mondhatjuk magunkban: „Íme, mennyire szeret minket az Isten!”

A kereszt átöleli a világot: ki van tűzve a világ négy táján, mindenkinek jut belőle egy kicsi. Olyan a kereszt az ég felé vezető úton, mint a szép kőhíd a patak fölött, hogy át lehessen kelni. Azok a keresztények, akik nem szenvednek, csak törékeny hídon kelnek át; dróthídon, amely minden

pillanatban leszakadással fenyeget lábuk alatt. Aki nem szereti a keresztet, talán üdvözül valahogy, de csak nagy nehezen, és kicsiny csillag lesz az égen. Aki szenvedett és küzdött az Istenért, ragyogni fog, mint a szép nap.

A szeretet lángjaiban átalakult kereszt olyan, mint a tűzbe vetett töviság, amely elhamvad. A tövis kemény, de a hamu puha. Tegyetek sajtolóba egy szép szőlőfürtöt, édes nedv jön ki belőle. Lelkünk a kereszt sajtójában olyan nedvet bocsát ki, amely táplálja és erősíti őt. Amikor nincs keresztünk, kiszáradunk; amikor szívesen viseljük a keresztet, vigasztalást, örömet, boldogságot érzünk. Ez a mennyország kezdete a földön. A jó Isten, a Szent Szűz, az angyalok, a szentek a közelünkben vannak, és látnak bennünket.

A nehézségekben megpróbált jó keresztény utazása az örök életre olyan, mint azé, akit rózsaaágyon visznek. A tövisök balzsamot izzadnak, és a kereszt édességet áraszt. De a töviseket kezünkbe kell nyomni, és a keresztet szívünkre kell szorítani, hogy kiadhassák a drága nedvet, amely bennük van.

A sikertelenségek odavetnek bennünket a kereszt lábához, és ez a kereszt áll a mennyország kapujában. Hogy bejussunk, át kell menni rajta; kell, hogy lebecsüljenek, megvessenek, összetörjenek min-

ket... Egyedül azok a boldogok ezen a világon, akiknek lelkében az élet szenvedései között is ott a béke: ők megízlelik Isten gyermekeinek boldogságát. Édes lesz minden kín, ha együtt szenvedünk Krisztus Urunkkal!

Mily roppant jelentőségű akárcsak egy pillanatnyi szenvedés is! Akkor értenék meg e pillanat értékét, ha hét nap alatt lehetne a mennyországba jutni. Nincs az a kereszt, amelyet elég súlyosnak, nincs az a megpróbáltatás, amelyet elég keserűnek tartanánk... A kereszt ajándék, amelyet Isten barátainak készít.

Milyen szép minden reggel áldozatul ajánlani magunkat a jó Istennek, és mindent elfogadni tőle engesztelésül vétkeinkért! Kérni kell a kereszt szeretetét, akkor édessé válik. Négy-öt év alatt kipróbáltam ezt. Alaposan megcsúfoltak, ellenem támadtak, megrágalmaztak. Ó, nekem volt keresztem! ... Szinte több volt, mint amennyit viselni tudtam! S elkezdtem kérni, hogy elnyerjem a keresztet iránti szeretetet: ettől fogva boldog lettem. Mondhatom, igazán nincs ehhez fogható boldogság!

Sohasem kell nézni, honnan jön a kereszt. Istentől jön. Mindig Isten adja, hogy ezáltal próbára tegye szeretetünket.

Forrás: <http://tisza-szivvel.blogspot.hu>

Aki szeretetben él, nem büszke, nem akar másokon uralkodni, nem halljátok soha, hogy hibáztatna vagy gúnyolna másokat. Nem kutat mások szándékai felől, nem hiszi azt, hogy ő jobban cselekszik, mint mások, és soha nem tartja többre magát embertársainál. Aki szeret, az amennyire csak lehet, elkerüli, hogy fájdalmat okozzon.

Vianney Szent János
(A plébánosok védőszentje)

Gyereksarok - gyerekszáj - állandó rovat fiataloknak

Vegyél részt te is az Örömhírlevél gyereksarok részének szerkesztésében! Küldj be e-mailben egy-egy mókás történetet, vagy feladatot/-feladványt. Szeretettel várjuk gondolataitokat, ötleteiteket illetve kérdéseiteket a dkjsz@vaciegyhazmegye.hu e-mail címre.

Elmélkedő gondolat a hónapra! Töltsd le a mobilodra és vidd magaddal a szívedben!

Aki titeket befogad, engem fogad be. És aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.

Az Úr Jézus az egyik helyen ezt mondja: "Amit megtesztek az atyámfiai közül a legkisebbekkel, azt velem teszitek meg." Gladys Aylward egy angol evan-

gélikus lelkész Kínában élt az 1930-as években, mint misszionárius, és nagyon szerette a gyerekeket. Történt egyszer, hogy szamara hátán a városba ment valamiért, amikor az út szélén meglátott egy asszonyt, aki mellett egy gyerek feküdt mozdulatlanul. Gladys leszállt a szamaráról, és közelebb ment, hogy egy kicsit jobban szemügyre vegye a gyermeket. Nagyon rossz állapotban volt. Látszott rajta, hogy senki nem viselte gondját.

A kínai asszony rábökött a kicsiny összekuporodott testre, és harsányan a misszionáriusra kiáltott: "Vegye meg!" Gladys megdöbbenésében egy szót sem tudott szólani. Tudta, hogy ez a nő nem az anyja,

hanem lophatta valahol a kicsit. Csak egy egész értéktelen angol pénz volt a zsebében, egy hat pennys, de a nőnek ez is elég volt, és a kislányt a misszionáriusnak adta. Gladys a gyereket találóan Penny névre keresztelte.

Penny nyolc éves lehetett, amikor ő is egy elárvult kislányra talált. Hazavitte, és elhátározta, hogy úgy fog gondoskodni róla, mint testvéréről. Penny azt kérte Gladystól, hogy neki minden nap kevesebb ételt adjon, hadd kaphasson többet újdonsült testvércéje. A kislány a kisfiút Kicsinek nevezte el, mert egy kicsivel mindig több ételt szánt neki, mint magának. Milyen megindító is ez a történet, milyen csodálatos módon gondoskodik Isten a gyerekekről rajtunk keresztül. Ne felejtsetek el, hogy minden keresztény ember egyben kapu is, amelyen keresztül Jézus szeretete jut el embertársainkhoz.

Imádság: Uram, adj szeretetet az elesettek iránt, hadd tudjak én is tenni valamit értük! Ámen. (Keresd ki a Bibliából! Máté 10, 42)

Forrás: <http://havannacsoport.hu>

Bibliai kvízzjáték gyerekeknek - Tudod-e...?

Próbáljátok válaszolni a Biblia segítségével a következő három kérdésre! Hogy helyesen választotok-e, azt ellenőrizhettek a 8. oldalon.)

- 1.) Ki volt az első oltárt építő a Biblia be-számolója szerint?
- 2.) Miket áldozott?
- 3.) Milyen következményei lettek?

Egyházi programok és lelkigyakorlatok a környéken

Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház programja: (Cím: 2100 Gödöllő-Mária-besnyő, Kapucinusok tere 3. Telefon: 28/420-176, 28/510-740 E-mail: mater-sal@invitel.hu)

2014. augusztus 4-6. (hétfő ebédétől - szerdaebédig) Josip Loncar gyógyító imára épülő lelkigyakorlata

2014. augusztus 05-08. (kedd vacsorától - péntek ebédig) „Papi hivatásunk, mint Krisztusnak lefoglalt élet!” Lelkigyakorlat egyházmegyes és szerzetes papoknak
A lelkigyakorlatot kíséri: Gável Henrik atya

2014. augusztus 11-13. (hétfő ebédétől - szerda ebédig) Lelkigyakorlat özvegyeknek
Vezeti: Kármán János atya

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház programja: (Cím: 2016 Leányfalu, Móricz Zs. út. 141.; Tel: 26/383-212 E-mail: szentgellert-haz@katolikus.hu)

2014. augusztus 14 (18.00) – 17 (13.00).
Jelenits István piarista atya lelkigyakorlata
"A Biblia istenképe"

2014. augusztus 20 (18.00) – 23 (13.00).
Dr.Fábry Kornél atya lelkigyakorlata: „Új-rakezdhetsz...”

2014. augusztus 24 (18.00) – 27 (13.00).
Dr. Gál Péter atya, pécsi teológiai tanár
SZABADÍTÓ lelkigyakorlata: „ Jézus Krisztus megszabadít”

2014. augusztus 28 (18.00) – 31 (13.00).
Prof. Dr. Bolberitz Pál atya lelkigyakorlata
egyházi és világi személyek részére.

A fiatal felnőttek számára indul INGYENES keresztény nyári tábor, ahová 17-25 év közötti fiatalokat várnak a Bakonybélben található bencés rendházba a Cursillo mozgalom szervezésében és a Cursillo módszerével. (www.cursillo.hu)

Időpontok: *Lányoknak* 2014. augusztus 11-14. között. *Fiúknak* 2014. augusztus 21-24. között. Kapcsolatfelvétel: cursillo@bakonysoft.hu e-mailen.

Állandó egyházközösségi hirdetmények

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
7:30	7:30	7:30	7:30	7:30	7:30	7:30
		18:00	18:00		18:00	9:30
						18:00

Szentségimádás: Minden első vasárnap a ½ 10-es szentmise után az esti szent miséig.

Fogadóórák: Hétköznapokon 09:00-12:00-ig; hétfőn, szerdán és csütörtökön 16:00-18:00-ig az új plébánián.

Minden hónap 13-án 16:30 órától FATIMAI IMAÓRÁT tartunk

Károly atya a 06-30-2944-898 és 06-27-351-676-os telefonszámon érhető el.
Plébániánk honlapja: <http://dkjsz.vaciegyszegyhazmegye.hu>
Plébánia e-mail címe: dkjsz@vaciegyszegyhazmegye.hu

Egyházközségi Felhívások és Hirdetmények

Kedves Testvérek!

Plébániánk egynapos zárándokutat szervez **augusztus 23-án (szombaton)** Mátraverebély – Szentkútra. A buszos zárándoklatra a plébánián lehet jelentkezni az útiköltség befizetésével, ami (2000 Ft. /fő).

Plébánia

Kedves Testvérek!

A plébánia nagy szeretettel vár új önkéntes testvéreket, rendszeres vagy időszakos templomi feladatok elvégzéséhez, igazodva az önkéntesek képességihez, erőbírásukhoz és időbeosztásukhoz. Jelentkezni lehet a sekrestyében személyesen vagy akár e-mailben is. (lásd az e-mail címet a lap alján)

Plébánia

A hitet nem veszíti el senki, legfeljebb úgy rázza le magáról.

Szent Ágoston

Bibliai kvíztétel megoldása: 1.) Noé, 2.) tiszta állatot és madarat égőáldozattal, 3.) Isten elfogadta és azt mondta: Nemátkozom meg többé a földet az emberért, mert az ember szívének gondolatja gonosz az ő ifjúságától fogva; és többé nem veszem el mind az élő állatot, mint cselekedtem. Ennek utána, míg a föld lesz, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szűnnek.

Felelős kiadó: Dunakeszi Jézus Szíve Plébánia – Szádóczky Károly plébános atya
Felelős szerkesztő: Vagner Mihály (06-30-378-1123, vagner.mihaly@vaciegyhazmegye.hu)

Kiadvány szerkesztő: Somogyi Levente (06-30-386-9898, lsomogyi@mailbox.hu)

Plébániánk honlapja: www.dunakeszi-jezusszive.vaciegyhazmegye.hu

Plébánia e-mail címe: dkjsz@vaciegyhazmegye.hu

A borítón látható homlokzati elemről készült fényképet Bolyky Miklós készítette